

Інформаційні та інноваційні технології в забезпеченні й організації освітнього процесу: тези доповідей і наукових повідомлень учасників ІХ конференції школи педагогічної майстерності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. – Харків: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2015. – 102 с.

© Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, 2015

занять є поєднання інтересів викладачів і студентів, що проявляється не тільки у професійності викладача, а й у всебічності самостійної підготовки студентів до занять. Це, у свою чергу, передбачає підготовку за допомогою використання як навчальних посібників, підручників та мережі Інтернет, так і всього спектру нормативно-правових актів з того чи іншого питання та обов'язково додаткових джерел (доктрини), особливо зважаючи на те, що на сучасному етапі розвитку технологій (тобто із появою електронних бібліотек) це стає в рази простіше.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що застосування інноваційних методів навчання сприяє концентрації уваги, стимулюванню й активізації розумової діяльності студентів та оволодінню знаннями на практиці, тобто змушує студента долучатися до процесу активного мислення та готує його до зустрічі з реальною практичною ситуацією в майбутньому. Через впровадження новітніх технологій процес навчання набуває нових обертів, що прискорює реальне реформування його й освіти в цілому, яке може реалізувати кожен викладач на окремому занятті.

В. В. Гальцова, *канд. юрид. наук, доц.*

ДЕРЖАВНІ СТАНДАРТИ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМНІ МОМЕНТИ

Вища юридична освіта взаємопов'язана з багатьма процесами, що відбуваються в політичному, економічному, соціальному житті держави та суспільства, тому відіграє важливу роль не тільки в побудові правової держави, а й у реформуванні всіх сфер, що нині має місце в Україні. На нашу думку, це проходитиме значно ефективніше, якщо фахівці, що беруть участь у перебудові державних інституцій, зокрема юристи, матимуть належний рівень кваліфікації.

Тривалий час державні стандарти вимагали від юристів тільки знання норм права та правильного їх застосування. Су-

часний юрист повинен не тільки максимально засвоїти знання, уміло їх застосовувати у правозастосовній діяльності, а й демонструвати знання іноземної мови, здатність мислити логічно, уміння вийти з будь-якої ситуації, діючи при цьому правомірно. Усе це вказує на те, що вища юридична освіта має задовольняти вимогам рівня її якості, що встановлюються державними стандартами вищої освіти, а на державу покладається обов'язок із постійного контролю за рівнем вищої освіти, а також вироблення єдиного підходу щодо освітньо-кваліфікаційного рівня при отриманні вищої юридичної освіти, що відповідатиме принципам Болонського процесу.

Отже, державні стандарти вищої юридичної освіти, насамперед, повинні містити перелік основних нормативних юридичних дисциплін, що є обов'язковими для фахівців за спеціальністю "Правознавство", та встановлювати єдині державні вимоги до змісту юридичної освіти і рівня професійної кваліфікації. Також навчальні плани та навчальний процес повинні передбачати заняття, на яких розвиваються не тільки здатність і уміння студента знаходити альтернативні рішення, бути комунікабельним, а й, і це найголовніше, набувається така якість, як сповідання у своїй роботі принципу верховенства права та прагнення постійно удосконалювати свої знання.

Для досягнення цього також потрібно розширювати міжнародні зв'язки, за допомогою яких відбувається інтеграція вищої юридичної освіти та обмін досвідом, здійснювати обмін студентами з іноземними юридичними закладами, а також, безперечно, мати висококваліфіковані науково-педагогічні кадри, належне навчально-методичне забезпечення та відповідну матеріально-технічну базу. Усе це сприятиме отриманню якісної юридичної освіти студентами, яка у подальшому може бути запорукою та надійним підґрунтям для того, щоб проводити ефективно та швидко реформування всіх сфер життєдіяльності суспільства та побудувати правову незалежну державу в Україні.